

ชื่อเรื่อง รูปแบบการพัฒนาจริยธรรมด้านการมีวินัยของนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษา

ในจังหวัดหนองคาย

ผู้วิจัย ฌอลองชัย อินทขีณิ

ปริญญา ปร.ค.(ยุทธศาสตร์การพัฒนากุมิภาค)

อาจารย์ที่ปรึกษา ผศ.ดร.รังสรรค์ สิงห์เลิศ

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ดร.อวยชัย วัฒนา

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม 2557

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อจริยธรรมด้านการมีวินัย ของนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดหนองคาย 2) เพื่อสร้างรูปแบบการพัฒนาจริยธรรมด้านการมีวินัย ของนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดหนองคาย และ 3) เพื่อทดลองใช้และประเมินผลรูปแบบการพัฒนาจริยธรรมด้านการมีวินัย ของนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดหนองคาย วิธีดำเนินการวิจัยแบ่งเป็น 3 ระยะ คือ ระยะที่ 1 เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาจริยธรรมด้านการมีวินัย ของนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดหนองคาย โดยกำหนดปัจจัยเชิงสาเหตุ 6 ปัจจัย กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดหนองคาย จำนวน 393 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบการสุ่มตามระดับชั้น อย่างเป็นสัดส่วน Proportional Stratified Random Sampling เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Linear Regression Analysis) และใช้รูปแบบการวิเคราะห์สมการเชิงโครงสร้าง (Structural Equation Model : SEM) โดยใช้โปรแกรมลิสเรล (LISREL for Windows) ระยะที่ 2 เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อสร้างรูปแบบการพัฒนา จริยธรรมด้านการมีวินัย ของนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดหนองคาย ผู้วิจัย นำผลการวิจัยที่ได้จากการวิจัยระยะที่ 1 มาสร้างรูปแบบการพัฒนาจริยธรรมด้านการมีวินัย ของนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดหนองคาย โดยการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการ และ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจำนวน 20 คน ใช้การประชุมกลุ่มย่อย (Focus Groups) แล้วส่งให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ประเมินความเหมาะสมของรูปแบบอีกครั้งให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นก่อนนำไปทดลองใช้ ระยะที่ 3 เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) เพื่อทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาจริยธรรมด้านการมีวินัยของนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดหนองคาย กับกลุ่มทดลองคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 5 โรงเรียน เวียงคำวิทยาคาร ตำบลเวียงคุก อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย จำนวน 32 คน เปรียบเทียบผลการทดลองก่อนและหลังการใช้รูปแบบ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมหลาย ตัวแปรตาม (Multivariate Analysis of Variance : MANOVA)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัจจัยที่มีผลต่อจริยธรรมการมีวินัยของนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดหนองคาย คือ ปัจจัยด้านการเลียนแบบเพื่อนในการมีวินัย(0.14) ปัจจัยด้านเจตคติการมีวินัย(0.13) ปัจจัยด้านการเลียนแบบผู้ปกครองในการมีวินัย(0.11) ปัจจัยด้านความรู้เรื่องการมีวินัย (0.10) และปัจจัยด้านการเลียนแบบสื่อในการมีวินัย(-0.08)

2. รูปแบบการพัฒนาจริยธรรมการมีวินัยของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา ได้จัดทำกิจกรรมในการพัฒนา 9 กิจกรรม คือ 1) ค้นหาบุคคลต้นแบบ 2) การแสดงบทบาทสมมติ 3) การสร้างความคุ้นเคย 4) การรู้จักตนเอง 5) ช่วยฟังหน่อย 6) รู้เรื่องวินัย 7) การวางแผนการใช้เวลา 8) วิเคราะห์และเลือกบุคคลต้นแบบ และ 9) กิจกรรม 5 ส

3. หลังการทดลองใช้รูปแบบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น นักเรียนกลุ่มทดลอง มีความรู้เรื่องวินัย มีเจตคติต่อการมีวินัย มีการเลียนแบบผู้ปกครอง ในการมีวินัย มีการเลียนแบบสื่อ ในการมีวินัย และมีการเลียนแบบเพื่อน ในการมีวินัย เพิ่มขึ้นจากก่อนการใช้รูปแบบการพัฒนาจริยธรรมการมีวินัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งการทดสอบโดยรวม (Multivariate Test) และการทดสอบทีละตัวแปร (Univariate Test)

Title : A Developing Model for Ethic Discipline of Secondary School Students
in NongKhai Province.

Authors: Chalongchai Inthakeenee **Degree :** Ph.D. (Regional Development Strategies)

Advisors: Asst. Prof. Dr. Rungson Singhalert Chairman
 Dr. Auychai Wata Committee

RAJABHAT MAHA SARAKHAM UNIVERSITY, 2014

ABSTRACT

This research aimed 1) to analyze causal factors affecting ethic discipline of secondary school students in Nongkhai province, 2) to design a model of management for ethic discipline of secondary school students in Nongkhai province, and 3) to implement and evaluate the developing model for ethic discipline of secondary school students in Nongkhai province. The research methodology was divided into 3 phases. 1) analysis of causal factors, 2) design of a model and 3) implementation and evaluation of a new model. Phase 1 focused on analyzing causal factors that affecting ethic discipline of secondary school students in Nongkhai province through quantitative research, and analyzing the relationships between the causal factors to the empirical data. The target population consisted of 393 students in Nongkhai province. The data were collected by questionnaires. LISREL for windows was used to analyze a structural equation model. The causal factors affecting the dependent variables were analyzed with the empirical data. Phase 2 focused on designing a model of developing model for ethic discipline of secondary school students in Nongkhai province for ethic discipline based on the data of phase 1. The model was designed through workshop of 20 participants. The focus group method was employed for discussion on the model of management for developing model for ethic discipline of secondary school students, and the developed model was assessed by 3 experts. Phase 3 focused on implementing and evaluating the model. The model was implemented to 32 experimental participants, and the model evaluation was identified by the comparison of the research results before and after model implementation, and the comparison of the results of the experimental groups. Multivariate Analysis of Covariance was employed for data analysis.

The major findings were as follows:

1. According to the analysis of the relationship and the empirical data, the finding showed that 5 factors significantly affected the ethic discipline of secondary school students in Nongkhai province at the .05 level. The factors were Friends imitation(0.14), Attitudes (0.13),Guardience imitation (0.11), Knowledge(0.10), and Social Media imitation (-0.08).

2. The developing model for ethic discipline of secondary school students in Nongkhai province consisted of 9 activities : 1) Idol, 2) Role playing, 3) Co-ordinate 4) Myself, 5) Listen to me, 6) Knowledge about Ethic discipline, 7) Time planning, 8) Analyze of idol, and 9) 5 S activities.

3. The research finding indicated that the mean score of ethic discipline of the experimental groups after the model implementation towards ethic discipline significantly improved more than before the model implementation at the .05 level of statistical significance both Multivariate Test and Univariate Test

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY